

Sygn. akt II Ka 178/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2019r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Agata Wilczewska - spr.

Sędziowie: Sędzia SO Marek Ziółkowski

Sędzia SO Karol Skocki

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Sobieraj

przy udziale Milana Danielewicz Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2019r.

sprawy **P. P.**

oskarżonego z art.56ust.1i3 ustawy z dnia 29.07.05r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12k.k. i art.65§1k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 16 kwietnia 2019r. sygn. akt II K 395/16

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. Kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

/-/ Karol Skocki /-/ Agata Wilczewska /-/ Marek Ziółkowski

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2019r. w sprawie o sygn. akt IIK 395/16 Sąd Rejonowy w Koninie uniewinnił oskarżonego P. P. od zarzucanego mu czynu z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw.

z art. 65 § 1 k.k., polegającego na tym, że w nieustalonych dniach w latach 2004-2005 roku, działając w warunkach czynu ciągłego, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uczyniwszy sobie z tego stałe źródło dochodu brał udział we wprowadzaniu do obrotu substancji psychotropowych w ten sposób, że celem wprowadzenia do obrotu poprzez sprzedaż innym osobom nabył od A. K. ps. K. łącznie co najmniej 600 gram marihuany.

Powyższy wyrok zaskarżony został przez prokuratora w całości na niekorzyść oskarżonego. Prokurator zarzucił wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia i mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, iż zebrany

w sprawie materiał dowodowy, tak w toku postępowania przygotowawczego, jak i w toku rozprawy głównej w tym przede wszystkim zeznania A. K. nie są wystarczające do uznania, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa z art.56ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w sytuacji, gdy ocena zebranych w sprawie dowodów przeprowadzona

z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego prowadzi do odmiennego wniosku. Prokurator zarzucił też obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na jego treść, a mianowicie art.167k.p.k. w zw. z art.366§1k.p.k. poprzez zaniechanie przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka B. W. ps. (...), posiadającemu podstawową wiedzę w zakresie udziału oskarżonego P. P. w obrocie środkami odurzającymi, jako dilerów tych środków. Nadto prokurator zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na jego treść, a mianowicie art.410k.p.k. poprzez zaniechanie przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka B. W. ps. (...), który posiadał zgodnie z twierdzeniami A. K. podstawową wiedzę o udziale oskarżonego w obrocie środkami odurzającymi, jako tzw. dilerów, a tym samym brak przyjęcia za podstawę wyroku jaki zapadł w niniejszej sprawie, całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, tym bardziej, iż Sąd dopuszczając dowód z przesłuchania świadka B. W., który ukrywa się przed organami ścigania, ostatecznie odmówił zawieszenia postępowania do czasu zatrzymania tego świadka, co miało wpływ na treść wyroku uniewinniającego.

W oparciu o te zarzuty prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje.

Apelacja prokuratora okazała się niezasadna.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że wbrew zarzutom skarżącego nawet same zeznania świadka A. K. nie są na tyle jednoznaczne aby na ich podstawie można bez żadnych wątpliwości przypisać oskarżonemu P. P. odpowiedzialność za zarzucany mu czyn. Wskazać trzeba, że w pierwszych zeznaniach, które miały dotyczyć oskarżonego, który miał mieć pseudonim (...), świadek A. K. zeznał: „sprzedawałam marihuanę chłopakowi o ksywie (...) lub (...) on ma na imię Ł. i mieszka przy ulicy (...)”(k.16-16v Zbioru B). W tym samym bloku co (...) mieli, zgodnie z zeznaniami świadka mieszkać (...) i (...) Po okazaniu świadkowi A. K. w postępowaniu przygotowawczym tablicy ze zdjęciami na której pod numerem 11 znajdował się wizerunek oskarżonego P. P., a na tej samej tablicy pod numerem 10 znajdował się wizerunek Ł. P., brata oskarżonego, zresztą bardzo podobnego do oskarżonego tylko nieco tęższego, świadek zeznał: „na zdjęciu opatrzonym numerem 11 znajduje się chyba osoba o której mówiłem to znaczy (...) inaczej (...)”. Dalej świadek zeznał: „na zdjęciu nr 10 znajduje się Ł. P.”. (k.20 Zbioru B). Na rozprawie przed Sądem świadek A. K. zeznał natomiast, że nie kojarzy oskarżonego, nie wie jak nazywała się osoba o pseudonimie (...). Świadek zeznał, że przypomina sobie twarz tej osoby o pseudonimie (...) ale to nie jest oskarżony. Ta osoba zdaniem świadka inaczej wyglądała, była tęższa, oskarżony jest szczupły. Świadek A. K. na rozprawie podtrzymał swoje zeznania z postępowania przygotowawczego ale stwierdził też, że nie ma stuprocentowej pewności czy obecny na S. oskarżony to osoba o pseudonimie (...) (k.85v-86). Świadek zaznaczył przy tym, zgodnie z prawdą zresztą, że w postępowaniu przygotowawczym też miał okazywane te osoby na zdjęciach i wówczas też nie miał stuprocentowej pewności i mówił wówczas: „jest to chyba osoba o pseudonimie (...)”.

Co znamienne w aktach sprawy znajduje się także protokół przesłuchania świadka A. K. z innej sprawy o sygn. akt IIK 185/16 gdzie świadek ponownie podaje: „wydaje mi się nadal, że (...) miał na imię Ł. (k.100v). Niczego nie zmieniło również uzupełniające przesłuchanie świadka A. K. na kolejnej rozprawie w dniu 21.05.18r. po okazaniu mu innych zdjęć oskarżonego z okresu stawianych mu zarzutów. Świadek A. K. nadal twierdził, że oskarżony nie jest osobą o pseudonimie (...) lub (...). Zaznaczył też, że jak nie miał stuprocentowej pewności, to zawsze o tym mówił i tak było w niniejszej sprawie od samego początku. (k.160v).

Ponieważ w niniejszej sprawie jeżeli chodzi o osobę oskarżonego P. P. świadek A. K. nigdy jednoznacznie nie wskazał na niego jako na osobę o pseudonimie (...), żaden świadek nie potwierdził, aby oskarżony nosił kiedykolwiek pseudonim (...), a świadek ma brata o imieniu Ł., który nota bene jest tęższy od oskarżonego i bardziej pasuje do rysopisu podawanego przez świadka A. K., który zresztą do osoby o pseudonimie (...) przypisywał imię Ł., te wszystkie wątpliwości, których nie dało się usunąć dostępnymi dowodami należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego, uniewinniając go od stawianego mu zarzutu.

Również zarzut prokuratora, że zeznania świadka A. K. były uznawane za wiarygodne w innych sprawach i na ich podstawie stawiano wskazywanym przez świadka osobom zarzuty, co kończyło się także wyrokami skazującymi wobec tych osób, nie może przesądzać o konieczności przypisania sprawstwa oskarżonemu P. P. w niniejszej sprawie. Prokurator nie zauważa już chociażby, że wobec osoby o pseudonimie (...), która miała mieszkać w tej samej klatce co oskarżony i skazana osoba o pseudonimie (...), postępowanie zostało jednak umorzone z powodu niewykrycia sprawy.

W ocenie Sądu odwoławczego Sąd I instancji nie dopuścił się również naruszenia przepisu art.167k.p.k. w zw. z art.366§1k.p.k. Dowodu z przesłuchania świadka B. W. nie dało się bowiem przeprowadzić, gdyż nie jest znane miejsce pobytu świadka, który ukrywa się i jest poszukiwany europejskim nakazem aresztowania.

Sąd I instancji nie naruszył także przepisu art.410k.p.k. Od przeprowadzenia dowodu z przesłuchania świadka B. W., miał prawo odstąpić Sąd I instancji po ustaleniu niemożności przesłuchania tego świadka. Niemożności ustalenia miejsca pobytu świadka i niemożność jego przesłuchania z tego powodu nie była też podstawą do zawieszenia postępowania karnego w niniejszej sprawie wobec oskarżonego.

Dlatego Sąd odwoławczy podziеляjąc również dokonaną przez Sąd I instancji ocenę dowodów uznał, że wyrok uniewinniający wobec oskarżonego jest słuszny.

Mając na względzie wszystkie przedstawione powyżej okoliczności, Sąd odwoławczy – nie znajdując uchybień określonych w art. 439 k.p.k. lub art. 440 k.p.k., podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność uchylecia zaskarżonego rozstrzygnięcia – na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

W związku z nieuwzględnieniem apelacji złożonej w tej sprawie przez prokuratora, zgodnie z art.636§1k.p.k., kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciążono Skarb Państwa.

SSO Karol Skocki SSO Agata Wilczewska SSO Marek Ziółkowski